

BIP INDIKATORER OG JOBSAND- SYNLIGHED

HOVEDPUNKTER

FEBRUAR 2017

AARHUS
UNIVERSITY

BUSINESS AND SOCIAL SCIENCES
DEPARTMENT OF ECONOMICS AND BUSINESS

VÆKSTHUSETS
FORSKNINGSCENTER

BIP
Indikatorer og jobsandsynlighed
Hovedpointer
Væksthusets Forskningscenter
1. udgave, 1. oplag 2017

Denne udgivelse er udarbejdet af Væksthusets Forskningscenter.
Hovedrapporten er udarbejdet af Michael Rosholm, Kenneth Lykke Sørensen og Lars Skipper,
alle fra Aarhus Universitet.

Begge udgivelser kan downloades på www.vaeksthusets-forskningscenter.dk

Væksthusets Forskningscenter
Sundholmsvej 34, 2. sal
2300 København S

Indhold

Progression mod arbejdsmarkedet	5
Introduktion til BIP	7
I gang med jobsøgning	13
Vejen til job	19
Vejen til uddannelse	23
Forklaringskraften i BIP indikatorerne	27

Progression mod arbejdsmarkedet

Beskæftigelses Indikator Projektet (BIP) er både nationalt og internationalt set det hidtil mest omfattende videnskabelige progressionsmålingsstudie, der har undersøgt, hvad der rent faktisk gør, at udsatte kontanthjælpsmodtagere kommer i arbejde.

Projektet har undersøgt sammenhængen mellem udvalgte indikatorer for arbejdsmarkedsparathed og sandsynligheden for, at den udsatte kontanthjælpsmodtager kommer i arbejde. Nu kender vi den sammenhæng og står derfor langt stærkere i forhold til at hjælpe denne gruppe fremad mod arbejdsmarkedet.

I Danmark har vi generelt været dårlige til at hjælpe udsatte kontanthjælpsmodtagere i arbejde. Denne gruppe har ofte meget lang vej til beskæftigelse, og effekten af jobcentrenes aktive indsatser har indtil nu været svær at dokumentere.

De færreste jobcentre ved præcis, hvad der er afgørende for at hjælpe udsatte kontanthjælpsmodtagere på vej mod arbejdsmarkedsparathed og job, og hvad de skal styre deres indsats efter.

Derfor er der brug for klare styringsmål – en række indikatorer for arbejdsmarkedsparathed – som har dokumenteret sammenhæng med beskæftigelse. Det er dem, vi har fundet frem til nu.

Fakta om udsatte kontanthjælpsmodtagere

- Der er 60.000 aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i Danmark – altså udsatte borgere med problemer udover ledighed.
- Problemer udover ledighed kan være helbredsmæssige, sociale, familiemæssige, boligmæssige og personlige udfordringer, der gør det svært for gruppen at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet.
- 63% af alle aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere har været på offentlig forsørgelse i mindst 80% af tiden de forudgående fem år.
- Jo længere tid man har modtaget kontanthjælp, desto lavere er sandsynligheden for at komme ud af offentlig forsørgelse. Blandt dem, der efter mere end fem år kommer væk fra kontanthjælp, overgår 74% til en anden offentlig ydelse (f.eks. ressourceforløbsydelse eller førtidspension).
- Gruppen koster ca. 11,7 mia. kr. årligt i forsørgelsesudgifter.

Kilde: Jobindsats.dk 2017, og Carsten Koch Udvalget 2015: Nye veje mod job – for borgere i udkanten af arbejdsmarkedet

Resultaterne af den nye forskning viser, hvilke indikatorer der i særlig grad kan forudsige, om udsatte kontanthjælpsmodtagere begynder at søge job, og om de kommer i job.

Den viden kan fremover bruges til at kvalitetssikre og evaluere effekten af beskæftigelsesindsatser til gavn for udsatte kontanthjælpsmodtagere. Det er samtidig brugbar viden for beskæftigelsesmedarbejdere, da den viser, hvad der er vigtigt at have fokus på i samarbejdet med målgruppen.

Projektet belyser altså, hvordan beskæftigelsesindsatsen kan målrettes og blive mere effektiv.

Introduktion til BIP

BIP er et samarbejdsprojekt, som inddrager både praktikere og forskere. BIP er initieret og finansieret af Væksthuset Den Erhvervsdrivende Fond, og Væksthusets Forskningscenter har stået for projektstyring. Forskningsprojektet blev igangsat i 2011, og dataindsamlingen er foregået fra 2013 til og med 2016.

I forskningsprojektet er der udviklet 11 indikatorer for arbejdsmarkedsparathed baseret på nationale og internationale studier. Indikatorerne er gennem fire år blevet testet som et redskab til at måle progression i udsatte kontanthjælpsmodtageres ledighedsforløb.

Ti jobcentre har medvirket i forskningsprojektet. I hvert af jobcentrene er der blevet udvalgt et antal aktivitetsparate borgere til at deltage i BIP. De ti jobcentre har i alt over fire år foretaget gentagne progressionsmålinger på ca. 4.000 aktivitetsparate borgere. Hovedparten af borgerne i projektet er aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere på 30 år eller derover, men der indgår også en mindre andel af aktivitetsparate unge på uddannelseshjælp¹. Ca. 300 sagsbehandlere har været involveret i projektet. Der er blevet gennemført over 27.000 målinger – ca. 13.500 borgerbesvarelser og 13.500 sagsbehandlerbesvarelser.

Michael Rosholm, professor i økonomi ved Aarhus Universitet, har i samarbejde med kolleger på Aarhus Universitet gennemført alle analyser af datamaterialet.

1 Ca. 10% af de borgere, der indgår i BIP, er unge under 30 år.

PROGRESSIONSMÅLINGSREDSKABET I BIP

Progressionsmålingsredskabet måler systematisk udviklingen på 11 indikatorer for arbejdsmarkedsparathed. Indikatorerne er vist i figuren nedenfor.

FIGUR 1. DE 11 INDIKATORER I BIP

Fællesnævneren for de udvalgte indikatorer er, at de er mulige at påvirke med forskellige indsatser. En indsats kan potentielt medvirke til, at borgeren rykker sig på en eller flere af indikatorerne.

Indikatorerne er blevet omsat til konkrete spørgsmål, som er blevet stillet til henholdsvis borgerne selv og deres sagsbehandlere. Borgerskemaet er blevet besvaret af borgerne ca. hver 3. måned i forbindelse med samtaler på jobcentret. Sagsbehandlerskemaet, som sagsbehandlere besvarer, er ligeledes blevet besvaret ca. hver 3. måned. De konkrete spørgsmålsformuleringer til de to skemaer kan ses nedenfor.

SPØRGSMÅL TIL BORGERNE:

1. Har du en ide om hvilket arbejde, du gerne vil have?
2. Hvordan har du det med at tage kontakt til nogle, du ikke kender?
3. Hvor god er du til at samarbejde med andre?
4. Har du støtte fra familie og venner, når du har brug for hjælp?
5. Har du overskud i hverdagen til at fokusere på at få et arbejde?
6. Hvordan vil du alt i alt vurdere dit (fysiske og psykiske) helbred i forhold til at kunne varetage et arbejde?
7. Tror du, dine kompetencer kan bruges på en arbejdsplads?
8. Tror du, at du kan klare et arbejde?
9. Ved du, hvad du skal gøre for at forbedre dine muligheder for at få et job?
10. Hvordan søger du job?
11. Hvor stor en løn skal du have for at påtage dig et arbejde, du fik tilbudt?

SPØRGSMÅL TIL SAGSBEHANDLERNE:

1. Har borgeren en realistisk forståelse af, hvor på arbejdsmarkedet hans/hendes kompetencer kan bruges?
2. I hvor høj grad handler borgeren målrettet i forhold til at komme i job?
3. Hvordan vurderer du borgerens evne til at opsøge og tage initiativ til en dialog med andre?
4. Hvor god er borgeren til at fortælle om sig selv og relevante kompetencer?
5. Hvordan vurderer du borgerens evne til at samarbejde med andre?
6. Hvordan vurderer du borgerens evne til at modtage og forstå en instruktion om en opgave?
7. Hvordan vurderer du borgerens evne til at koncentrere sig om en opgave uden at lade sig distrahere?
8. I hvor høj grad har borgeren et netværk, som giver støtte i forhold til at komme tættere på arbejdsmarkedet?
9. I hvor høj grad kan borgeren mestre egen hverdag og samtidig have fokus på at få et arbejde?
10. I hvor høj grad kan borgeren mestre eventuelle (fysiske og psykiske) helbredsproblemer?
11. Tror du, at borgeren kommer i job inden for det næste år?

Med undtagelse af borgerspørgsmål 10 og 11 gives svarene på en skala fra 1 til 5. Via de gentagne besvarelser har det været muligt at følge borgernes progression (eller mangel på samme) på tæt hold.

Disse progressionsdata er blevet koblet med Beskæftigelsesministeriets DREAM database, som har gjort det muligt at analysere indikatorernes sammenhæng med øget jobsandsynlighed.

Yderligere information om metode og datagrundlag i BIP findes på Væksthusets Forskningscenters hjemmeside: www.vaeksthusets-forskningscenter.dk² og i hovedrapporten.

NY VIDEN PÅ TRE OMRÅDER

På de følgende sider kan du læse et kort resume af hovedkonklusionerne fra undersøgelsen. Det er konklusioner på tre forskellige områder, som giver svar på følgende spørgsmål:

- 1. Jobsøgning:** Hvor mange aktivitetsparate borgere søger job? Hvilke jobsøgningskanaler bruger de, og hvor mange bruger de? Hvilke indikatorer virker fremmende for, at borgeren begynder at søge job?
- 2. Beskæftigelse:** Hvor mange aktivitetsparate borgere kommer i job? Og hvilke indikatorer øger sandsynligheden for, at borgeren får job?
- 3. Uddannelse:** Hvor mange aktivitetsparate unge starter uddannelse? Og hvilke indikatorer fremmer sandsynligheden for, at den unge går i gang med en uddannelse?

I projektet opdeler vi de aktivitetsparate borgere i to grupper. Den første gruppe er aktivitetsparate borgere på 30 år eller derover. Slutmålet for denne gruppe er at komme i job. Den anden gruppe er aktivitetsparate unge under 30 år, hvor det primære slutmål er at komme i uddannelse.

I rapportens sidste kapitel viser vi, hvor meget bedre vi bliver stillet på de tre områder ved at have viden fra BIP indikatorerne. Det gør vi ved at sammenligne med den tidligere situation, hvor vi udelukkende havde registerdata fra DREAM til rådighed.

² BIP-projektet: <http://vaeksthusets-forskningscenter.dk/projects/beskaeftigelses-indikator-projektet/>

START

I gang med jobsøgning

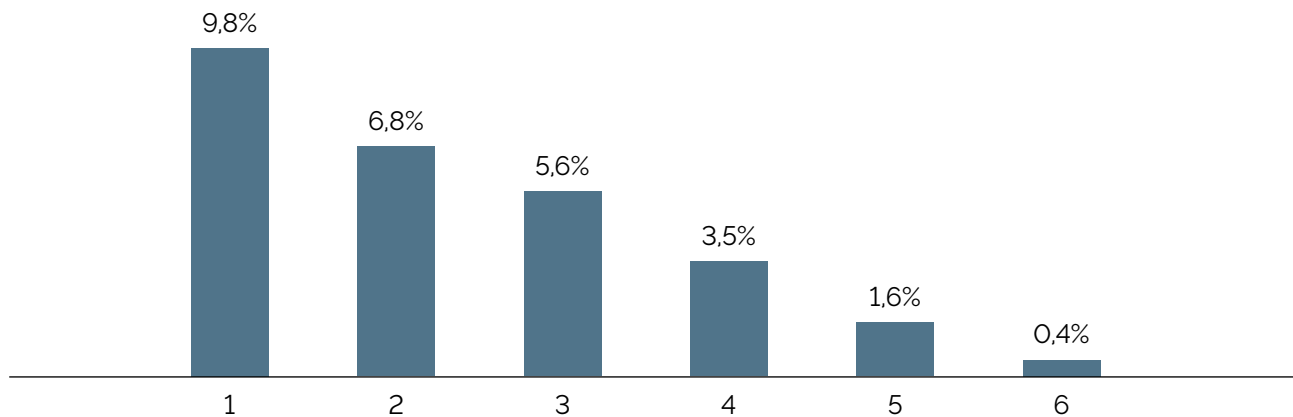
BIP projektets resultater viser, at jobsøgning er en vigtig faktor for at opnå beskæftigelse. Også for gruppen af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Hvis de øger deres jobsøgningsaktivitet, øger de samtidig sandsynligheden for at få et job. Men det er ikke ligegyldigt, hvor mange og hvilke jobsøgningskanaler de anvender. Begge dele har betydning for jobsandsynligheden.

HVER 4. AKTIVITETSPARATE BORGER ER AKTIVT JOBSØGENDE

De aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i BIP søger job i varierende omfang. De fleste søger ikke job, nemlig 72%. Omvendt angiver 28%, at de er aktivt jobsøgende. Det er en overraskende høj andel, når man tager i betragtning, at aktivitetsparate borgere ikke via lovgivningen er forpligtet til aktivt at søge job.

Dem, der søger job, bruger mellem 1 og 6 jobsøgningskanaler. Størstedelen af de jobsøgende bruger en eller to jobsøgningskanaler. Omfanget af jobsøgningsaktiviteten er vist i figur 2 nedenfor.

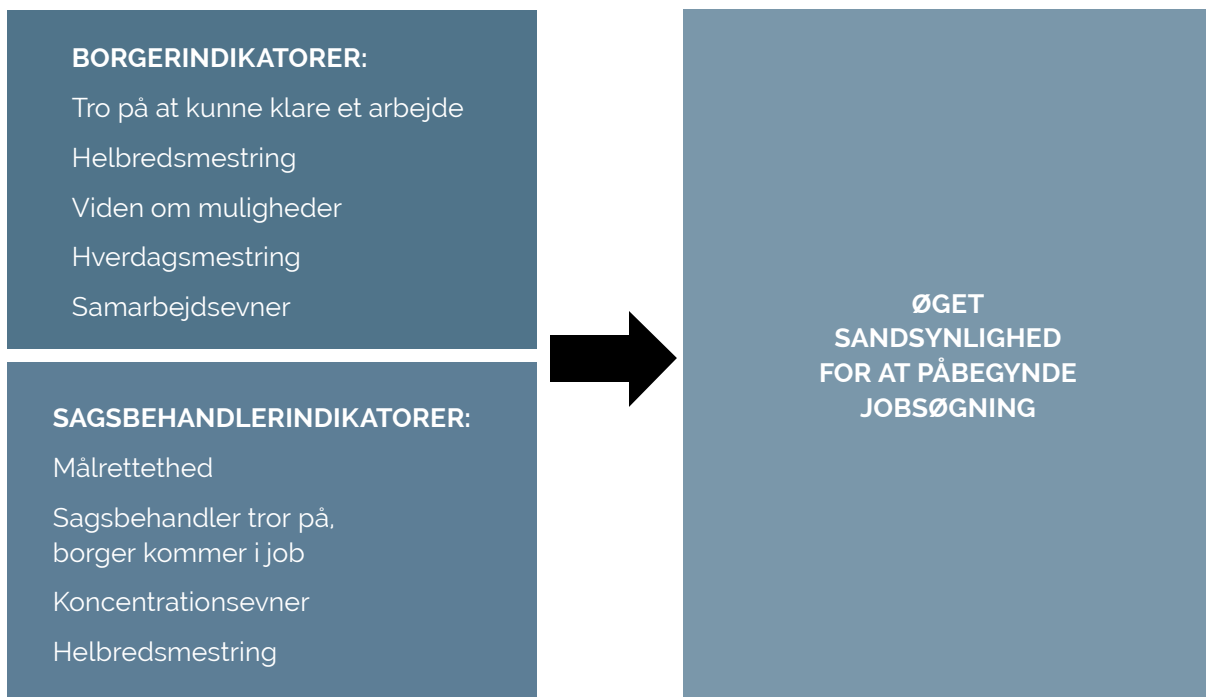
FIGUR 2. ANTAL ANVENDTE JOBSØGNINGSKANALER BLANDT AKTIVITETSPARATE BORGERE

NI INDIKATORER FREMMER JOBSØGNING

Analysen viser, at de aktivitetsparate borgeres jobsøgningsaktivitet er afhængig af, hvor godt de klarer sig på de indikatorer, vi måler på. Særligt ni indikatorer har stor betydning for, om de begynder at søge job. De ni indikatorer kan ses i nedenstående figur.

FIGUR 3. SIGNIFIKANTE INDIKATORER, DER ØGER SANDSYNLIGHEDEN FOR JOBSØGNING

Note: Aktivitetsparate borgere på 30 år eller derover

Analysen viser, at hvis borgeren forbedrer sin evne til at mestre eventuelle helbredsudfordringer, er der større sandsynlighed for, at vedkommende begynder at søge job. Derudover er det afgørende, at borgeren har en oplevelse af, at han/hun kan mestre basale udfordringer i hverdagen. At borgeren ved, hvilke muligheder der er på arbejdsmarkedet set i relation til egne ressourcer og udfordringer, øger også sandsynligheden for, at vedkommende begynder at søge job. Der er desuden en klar sammenhæng mellem, at den aktivitetsparate kontanthjælpsmodtager tror på, at han/hun kan klare et job, og vedkommendes jobsøgningsaktivitet.

Der er større sandsynlighed for, at den aktivitetsparate kontanthjælpsmodtager begynder at søge job, hvis vedkommende er målrettet mod arbejdsmarkedet. Hvis borgeren er god til at koncentrere sig og til at samarbejde, øger det også sandsynligheden for, at vedkommende begynder at søge job.

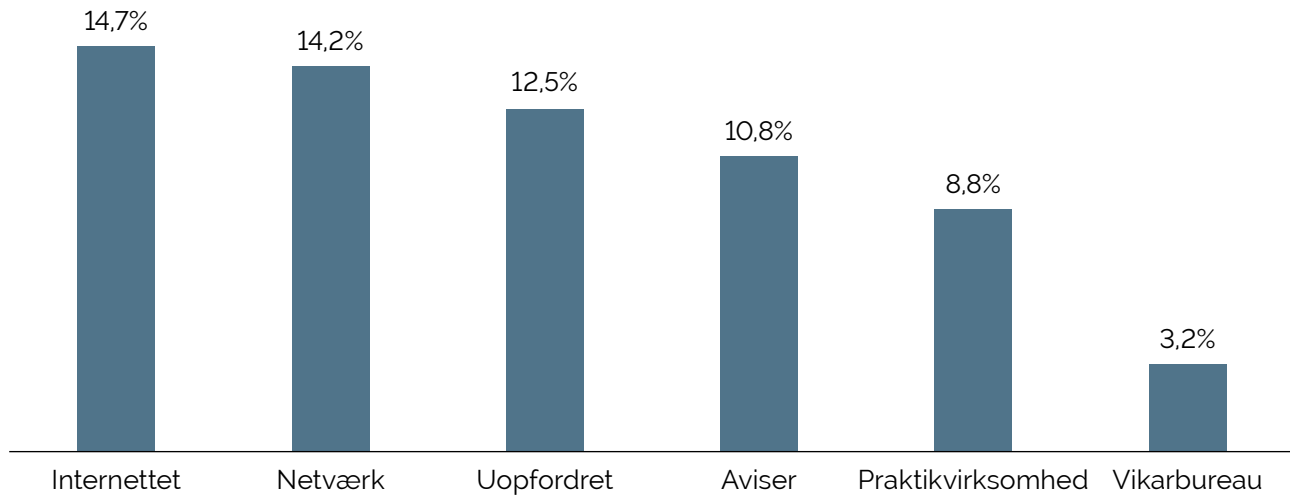
Endelig viser analysen, at sagsbehandlerens tro på, at borgeren kan komme i job fremmer sandsynligheden for, at borgeren rent faktisk begynder at søge job. Jo mere sagsbehandleren tror på det, desto større er sandsynligheden for, at borgeren søger job og øger jobsøgningsaktiviteten.

VIRKSOMHEDSPRAKTIK OG JOBBASER PÅ INTERNETTET ER EFFEKTIVE JOBSØGNINGSKANALER

Undersøgelsen viser både noget om, hvordan aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere søger job, og hvilke jobsøgningskanaler der er særligt effektive for denne målgruppe. Det er ny og interessant viden, da eksisterende undersøgelser på området hovedsageligt har undersøgt, hvordan jobparate søger job.

I figur 4 vises de anvendte jobsøgningskanaler blandt de aktivitetsparate borgere i projektet. Det viser sig, at de mest anvendte jobsøgningskanaler er søgning via jobbaser på internettet og brug af eget netværk (familie, venner og bekendte). De mindst anvendte søgekanaler er søgning via praktikvirksomhed og vikar/rekrutteringsbureauer.

FIGUR 4. ANVENDTE SØGEKANALER BLANDT AKTIVITETSPARATE BORGERE

Analyserne viser, at nogle jobsøgningskanaler er mere effektive end andre for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Jobsøgning via virksomhedspraktik eller jobbaser på internettet er de to jobsøgningskanaler, som har en signifikant positiv sammenhæng med øget jobsandsynlighed for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Brugen af virksomhedspraktik som jobsøgningskanal har den største effekt, men er samtidig en af de mindst brugte kanaler. For at bruge virksomhedspraktik som jobsøgningskanal, er det en forudsætning, at borgeren får en virksomhedsrettet indsats. Samtidig er det også nødvendigt, at borgeren får udnyttet virksomhedspraktikken til at gøre opmærksom på sig selv og sit ønske om at blive ansat på virksomheden.

SÅDAN KAN VIDEN FRA BIP BRUGES

Vores analyser viser, at det er vigtigt for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere at have fokus på aktiv jobsøgning som et led i en progression mod job. Når de klarer sig bedre på de viste områder i figur 3, stiger sandsynligheden for, at de bliver jobsøgende.

Den viden kan sagsbehandlerne bruge strategisk til at målrette indsatsen, så den medvirker til, at borgerne forbedrer netop disse kompetencer og evner.

Ca. hver fjerde aktivitetsparate kontanthjælpsmodtager gør allerede en aktiv indsats for at finde et arbejde. Med viden om, hvilke jobsøgningskanaler der er effektive for målgruppen, kan sagsbehandlerne bedre støtte op om borgernes jobsøgning og vejlede dem i, hvordan de målretter deres jobsøgning. Eksempelvis kan de klæde dem på til at bruge virksomhedspraktikker til at få gjort en arbejdsgiver opmærksom på, at de er interesseret i en ansættelse.

Vejen til job

Ved hjælp af indikatorerne kan BIP projektet dokumentere, hvilke aspekter af arbejdsmarkedsparathed, der har direkte sammenhæng med job.

Det er første gang nogensinde, at forskere har haft mulighed for at følge aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere over så lang en periode og undersøge, hvad der gør sig gældende for dem, der finder beskæftigelse.

SÅ MANGE FÅR ORDINÆRT JOB

I BIP har vi fulgt ca. 4.000 aktivitetsparate borgere gennem fire år – fra 2013 til og med 2016. I den periode har 21% af dem på et tidspunkt været i ordinært job.

Ved udgangen af 2016 var 10% af borgerne i ordinært job. Til sammenligning var 6% af målgruppen ved udgangen af 2016 ansat i et fleksjob.

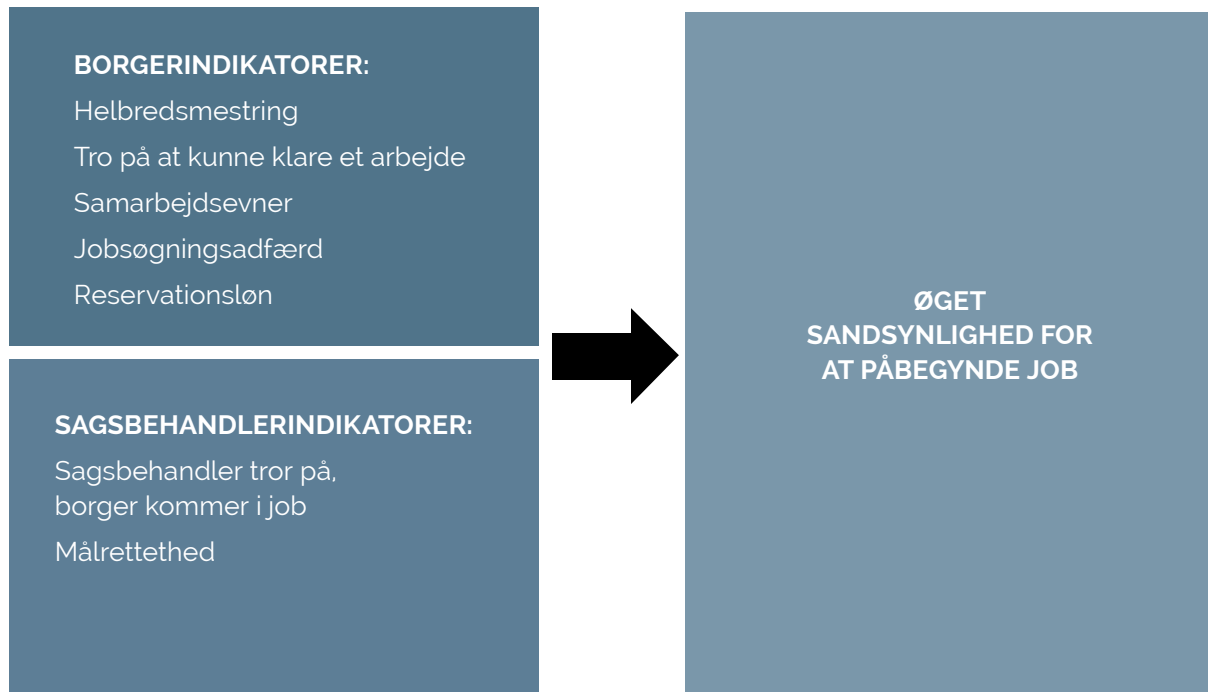
Blandt borgerne i projektet er der altså flere, der kommer ud i almindelige ansættelser (fuldtid/deltid) end i fleksjob. Til gengæld ser det ud til, at målgruppen er bedre til at fastholde fleksjobansættelser end ordinære ansættelser.

SYV INDIKATORER HAR DIREKTE SAMMENHÆNG MED JOB

Vi kan nu opdele borgerne fra projektet i to grupper: dem, der får ordinært job, og dem der ikke gør. Når vi kobler den opdeling sammen med de to gruppers score på indikatorerne, får vi mulighed for at sige noget om, hvilke indikatorer der påvirker, om aktivitetsparate borgere finder ordinært job.

Analysen viser, at jobsandsynligheden er afhængig af, hvor godt borgerne klarer sig på de indikatorer, vi måler på. Særligt syv indikatorer har stor betydning for, om de finder job. De syv indikatorer kan ses i nedenstående figur.

FIGUR 5. SIGNIFIKANTE INDIKATORER, DER ØGER SANDSYNLIGHEDEN FOR JOB

Note: Aktivitetsparate borgere på 30 år eller derover

Analysen viser, at hvis borgeren forbedrer sin evne til at mestre eventuelle helbredsudfordringer, er der større sandsynlighed for, at vedkommende finder job. Analysen viser også, at det er afgørende for at få et job, at borgeren tror på sin egen evne til at klare et arbejde. Der er også større chance for en ansættelse, hvis vedkommende har gode samarbejdsevner.

Gruppens jobsandsynlighed hænger i høj grad sammen med, om deres sagsbehandlere tror på, at de kan komme i job. Jo mere sagsbehandleren tror på borgerens jobudsigter, desto større er vedkommendes chance for at finde job.

Det betyder meget, at borgerne handler målrettet i forhold til at komme i arbejde. Det er afgørende, at de søger job – og ikke ligegyldigt hvordan de gør det (jf. foregående kapitel). Endelig er det også afgørende, at de har realistiske forventninger til den løn, de kan få på arbejdsmarkedet.

SÅDAN KAN VIDEN FRA BIP BRUGES

Vi ved nu, hvad der har været udslagsgivende for de aktivitetsparate borgere, der har fundet beskæftigelse. Det betyder, at vi ved, hvilke indikatorer der skal fokuseres på i indsatsen fremadrettet for aktivitetsparate borgere, som fortsat står uden et arbejde.

Hvis indikatorerne anvendes som et aktivt styringsredskab i beskæftigelsesindsatsen, giver det sagsbehandleren mulighed for at følge med i, om borgeren udvikler sig på de afgørende områder, og i samarbejde med vedkommende justere indsatsen derefter. Jobcentrene kan potentielt set undgå lange forløb, der ikke forbedrer aktivitetsparate borgeres chancer for at finde job. Men det kræver, at der handles aktivt, hvis en borger ikke opnår progression i sit ledighedsforløb.

I figur 6 nedenfor har vi opsummeret, hvordan vejen til job ser ud ifølge projektets resultater. Figuren viser, hvilke indikatorer, der direkte øger jobsandsynligheden, samt hvilke jobsøgningskanaler, der øger sandsynligheden for at få job.

FIGUR 6. VEJEN TIL JOB

Vejen til uddannelse

For de aktivitetsparate unge i projektet er det særligt interessant at se på vejen til uddannelse. Selvom hovedsigtet med BIP er at undersøge indikatorer for arbejdsmarkedsparathed, viser det sig, at projektet også er i stand til at identificere indikatorer, som peger direkte mod uddannelse for aktivitetsparate unge under 30 år.

16% AF DE UNGE PÅBEGYNDER UDDANNELSE INDEN FOR ET ÅR

Ved udgangen af 2016 er 5% af alle borgerne i BIP projektet i gang med en SU-berettiget uddannelse. Der er dog stor forskel på overgang til uddannelse for de aktivitetsparate unge i projektet under 30 år og aktivitetsparate borgere på 30 år eller derover.

16% af de unge under 30 år påbegynder en uddannelse inden for et år, mens kun 2% af de over 30-årige påbegynder en uddannelse inden for et år.

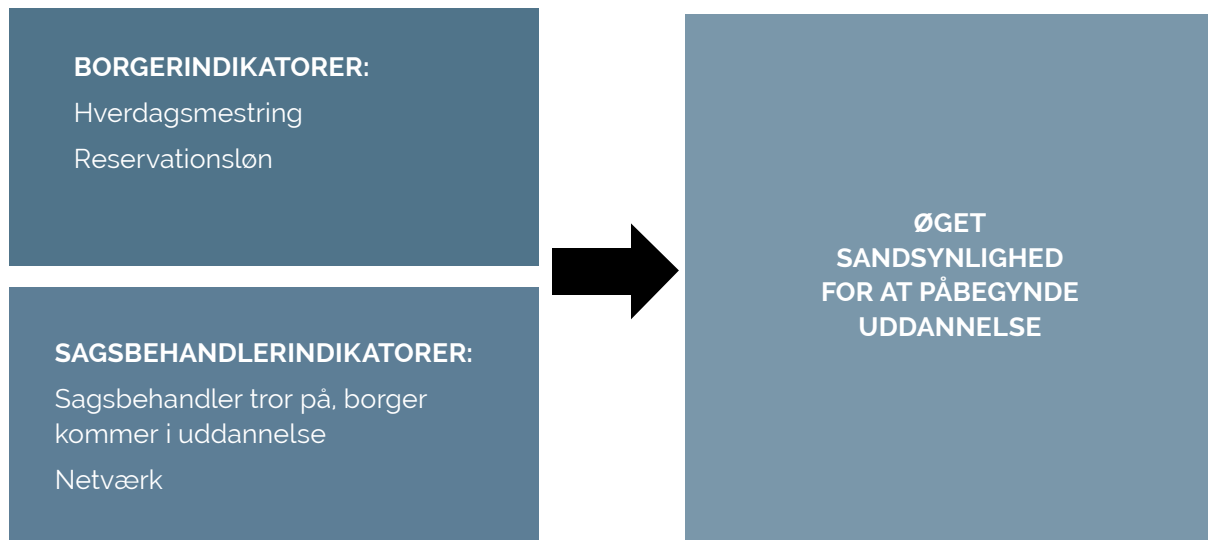
Forskellen er ikke overraskende, da målet for unge under 30 år uden uddannelse er, at de hurtigst muligt skal påbegynde en uddannelse. For kontanthjælpsmodtagere over 30 år er målet, at de hurtigst muligt skal i job.

FIRE INDIKATORER HAR DIREKTE SAMMENHÆNG MED UDDANNELSE

I analyserne opdeler vi de aktivitetsparate unge i to grupper: dem, der kommer i gang med en uddannelse, og dem der ikke gør. Når vi kobler den opdeling sammen med de to gruppers score på indikatorerne, får vi mulighed for at sige noget om, hvilke indikatorer der påvirker, om de unge starter uddannelse.

Aktivitetsparate unges sandsynlighed for at starte uddannelse hænger sammen med, hvor godt de klarer sig på de indikatorer, vi måler på. Særligt fire indikatorer har stor betydning for, om de unge påbegynder en uddannelse. De fire indikatorer kan ses i nedenstående figur.

FIGUR 7. SIGNIFIKANTE INDIKATORER, DER ØGER SANDSYNLIGHEDEN FOR UDDANNELSE

Note: Aktivitetsparate borgere under 30 år

Analysen viser, at når aktivitetsparate unge lykkes med at komme i uddannelse, hænger det blandt andet sammen med deres evne til at få hverdagen til at hænge sammen. Når de unge kan overskue og mestre hverdagsforpligtelser, stiger deres sandsynlighed for at starte uddannelse. Analysen viser også, at det er afgørende at arbejde med de unges forventninger til indtægt under uddannelsen. Realistiske forventninger til økonomien øger sandsynligheden for at gå i gang med en uddannelse. Ligeledes er det vigtigt, at de unge har et netværk, der støtter op om vigtigheden af, at den unge starter på en uddannelse.

Sidst, men ikke mindst, er det helt afgørende, at sagsbehandleren tror på, at den unge kan komme i uddannelse. Når sagsbehandleren tror på den unges muligheder i uddannelsessystemet, er chancen for, at den unge starter op på en uddannelse, større.

SÅDAN KAN VIDEN FRA BIP BRUGES

Vi ved nu, hvad der har været afgørende for den gruppe af aktivitetsparate unge, der er startet på en uddannelse. Det betyder, at vi ved, hvilke indikatorer der fremadrettet skal fokuseres på i indsatsen for den gruppe af aktivitetsparate unge, som endnu ikke er startet på en uddannelse.

BIP indikatorerne kan anvendes som et aktivt styringsredskab i indsatsen for at hjælpe flere aktivitetsparate unge ind i uddannelsessystemet. Progressionsværktøjet giver sagsbehandleren mulighed for at følge med i, om den unge udvikler sig på de vigtigste områder. Sagsbehandleren kan dermed bedre vurdere, om de indsatser, den unge bliver tilbudt, skaber progression på de afgørende områder. I samarbejde med den unge kan indsatsen justeres derefter.

Forklaringskraften i BIP indikatorerne

Det er ikke enkelt at forklare, hvorfor nogle aktivitetsparate borgere kommer i job eller uddannelse, mens andre ikke gør. Forklaringen indeholder mange komponenter, og det er ikke dem alle, vi kender.

I Danmark har vi et omfangsrigt sæt af registeroplysninger om ledige borgere til rådighed. Det er eksempelvis oplysninger om de lediges etnicitet og civilstand samt deres forsørgelsehistorik og tidligere tilknytning til arbejdsmarkedet. Disse registerdata er imidlertid ikke særligt gode til at forudsige sandsynligheden for, at borgerne kommer i job eller uddannelse. Typisk kan registerdata forklare mindre end 10% af de bagvedliggende årsager til, hvorfor nogle borgere finder job og andre ikke.

BIP har i hele projektperioden haft adgang til registerdata fra Beskæftigelsesministeriets DREAM database. Det betyder, at for hver enkelt borger i BIP kan DREAMs registerdata kobles med projektets progressionsmålingsdata.

Vi har undersøgt, om vi får bedre mulighed for at forudsige jobsandsynlighed for aktivitetsparate borgere, hvis vi anvender BIP indikatorerne sammen med registerdata fra DREAM. Vi har også sammenlignet BIP indikatorernes forklaringskraft med forklaringskraften i registerdata.

Det viser sig, at vi med de nye BIP indikatorer bliver langt bedre i stand til at forudsige aktivitetsparate borgeres sandsynlighed for at blive aktivt jobsøgende og for at finde job eller uddannelse.

I de følgende afsnit viser vi, hvordan vores mulighed for at forklare jobsøgning, job og uddannelse bliver betragteligt større, når vi kobler registerdata sammen med BIP indikatorer.

FEM GANGE BEDRE I STAND TIL AT FORKLARE JOBSØGNING

Registerdata fra DREAM er ikke gode til at forklare, hvorfor nogle aktivitetsparate borgere søger job og andre ikke, og hvor bred deres jobsøgning er. Med registerdata kan vi kun forklare 6% af variationen i, hvorvidt borgerne søger job eller ej.

Med BIP indikatorerne næsten femdobler vi evnen til at sige noget om, hvad der skal til, for at aktivitetsparate borgere øger deres jobsøgningsaktivitet.

Når vi anvender både registerdata fra DREAM og de nye BIP indikatorer, kan vi samlet set forklare 29% af variationen i borgernes søgeomfang.

TABEL 1. DATAKILDERNES FORKLARINGSGRAD I PCT. I FORHOLD TIL JOBSØGNING

Udelukkende registerdata fra DREAM	6%
Registerdata fra DREAM + BIP indikatorer	29%

Note: Aktivitetsparate borgere på 30 år eller derover

Vi går altså fra at kunne forklare 6% til at kunne forklare 29% af variationen. Det betyder, at de indikatorer, vi måler på, er centrale. De tilfører yderligere viden og information til området, som vi ikke havde før. Vi ved nu meget mere om, hvad der har betydning for, om aktivitetsparate borgere går i gang med at søge job.

FORDOBLING AF EVNEN TIL AT FORKLARE JOBSANDSYNLIGHED

Registerdata fra DREAM er heller ikke gode til at forudsige, om borgerne kommer i job eller ej. Med registerdata kan vi alene forklare 6% af variationen i, hvorvidt borgerne finder job eller ej, hvilket er et helt almindeligt resultat.

Med BIP indikatorerne mere end fordobler vi evnen til at sige noget om, hvad der har betydning for, om udsatte kontanthjælpsmodtagere kommer i job eller ej.

Når vi anvender både registerdata fra DREAM og de nye BIP indikatorer, kan vi samlet set forklare 14% af variationen i, hvorvidt borgerne finder job eller ej.

TABEL 2. DATAKILDERNES FORKLARINGSGRAD I PCT. I FORHOLD TIL BESKÆFTIGELSE

Udelukkende registerdata fra DREAM	6%
Registerdata fra DREAM + BIP indikatorer	14%

Note: Aktivitetsparate borgere på 30 år eller derover

Vi går altså fra at kunne forklare 6% til at kunne forklare 14% af variationen. Det betyder, at de indikatorer, vi måler på, er væsentlige i forhold til direkte at forudsige borgernes jobsandsynlighed. Vi ved nu mere om, hvad der har betydning for, om aktivitetsparate borgere finder job.

Vi kan også se, at vores evne til at forklare jobsøgning er væsentligt større end vores evne til at forklare jobsandsynlighed. Den forskel er med til at understrege, at BIP indikatorerne er stærkest i forhold til at forklare skridt på vejen til ordinært job, og aktiv jobsøgning er et skridt på den vej.

TRE GANGE BEDRE I STAND TIL AT FORUDSIGE UDDANNELSE

Registerdata fra DREAM kan forklare 12% af variationen i de udsatte unges sandsynlighed for at starte uddannelse. Selvom det er betydeligt mere end ved jobsøgning og beskæftigelse, er det stadig en lille andel i forhold til, hvad BIP indikatorerne viser sig at kunne forklare.

Med BIP indikatorerne mere end tredobler vi evnen til at sige noget om, hvad der har betydning for, om de aktivitetsparate unge starter på en uddannelse eller ej.

Når vi anvender både registerdata fra DREAM og de nye BIP indikatorer, kan vi samlet set forklare 41% af variationen i, hvorvidt de unge påbegynder uddannelse eller ej.

TABEL 3. DATAKILDERNES FORKLARINGSGRAD I PCT. I FORHOLD TIL UDDANNELSE

Udelukkende registerdata fra DREAM	12%
Registerdata fra DREAM + BIP indikatorer	41%

Note: Aktivitetsparate borgere under 30 år

Vi går altså fra at kunne forklare 12% til at kunne forklare 41% af variationen. Det betyder, at de indikatorer, vi måler på, har afgørende betydning for, om unge går i gang med en uddannelse. Selvom indikatorerne er valgt ud fra deres betydning i forhold til beskæftigelse, viser det sig altså, at de også har stor betydning i forhold til at forklare, om aktivitetsparate unge starter på en uddannelse.

SÅDAN KAN VIDEN FRA BIP BRUGES

Forklaringskraften i de statistiske modeller bliver markant øget, når BIP indikatorerne kommer med. Det er et udtryk for, at de indikatorer, vi har testet igennem fire år, er meget relevante. De øger vores samlede viden om, hvad der har betydning for aktivitetsparate borgeres jobsøgningsomfang, jobsandsynlighed og uddannelse.

De store spring i forklaringskraften er i sig selv banebrydende, men den største værdi ligger i, at BIP indikatorerne i modsætning til registerdata er mulige at påvirke med forskellige indsats. Køn, alder, etnicitet, forsørgelsehistorik osv. kan ikke påvirkes med en indsats. Indikatorerne er derimod konkrete pejlemærker for, hvad sagsbehandlerne skal arbejde med for at påvirke aktivitetsparate borgeres jobsøgning og deres sandsynlighed for at påbegynde arbejde eller uddannelse.

Det er ikke progressionsmålingerne i sig selv, der bringer aktivitetsparate borgere tættere på arbejdsmarkedet. Det er det målrettede samarbejde med borgerne mellem målingerne, der kan bringe dem tættere på job. Det arbejde består blandt andet i at støtte dem til at forbedre de relevante mestringsevner og kompetencer, som vi nu ved øger deres sandsynlighed for at søge og finde job.

På ledelsesniveau i jobcentrene betyder den nye viden fra BIP, at jobcentrene nu har en viden om, hvilke faktorer, der er afgørende at gennemføre progressionsmålinger på, når de skal dokumentere effekten af deres indsats for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. For at få brugbare data om effekter, er det dog afgørende, at et progressionsmålingsredskab tilpasses lokalt og implementeres rigtigt i organisationen.

For praktikere er det vigtigt at vide, at progressionsmålinger som redskab kan bruges til meget mere end at dokumentere effekter. Vi har udviklet et sæt handlingsanvisende indikatorer, som sagsbehandlerne kan bruge som styringsredskab i deres daglige arbejde med aktivitetsparate borgere. Registeroplysninger fungerer ikke som styringsredskab. Det er sjældent muligt at ændre på de karakteristika om borgerne, vi henter fra et register. Men det er muligt at arbejde med en fremadrettet forbedring af borgerens helbredsmestring, koncentrationsevne, samarbejdsevne osv. Det er muligt at bestille og målrette indsats, så de medvirker til at løfte borgerne på netop disse forhold. Og ved at anvende de løbende progressionsmålinger aktivt i dialogen med borgerne, er det muligt at følge med i, om indsatsen nu også virker på det, den er sat i gang for. Gør den ikke det, kan sagsbehandleren hurtigt og velbegrunder ændre strategi.

